

τος, ὥστε εὐθὺς διεγείρουσι τὴν καρδίαν εἰς θερμότητα καὶ συμπάθειαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ἐξιστορούμενα ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς Ροῦθ φαίνονται πως μικρὰ καὶ ἀσήμαντα ὑπὸ ἀνθρωπίνην σχέσιν καὶ ἔποισιν, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἀποδεικνύει τὴν θειότητα αὐτοῦ, ὅσον ἡ ὑποκρυπτομένη λαμπροτάτη ἀλήθεια ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀπλότητος καὶ τῶν θλίψεων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἐκ τῶν νομιζομένων σήμερον σπουδαίων συγγραφέων οὐδεὶς βεβαίως ἤθελέ ποτε ἀναλάβει νὰ διαπραγματευθῇ τοιαύτην ταπεινὴν ἱστορίαν. Λιότι οὐδεὶς θὰ ἔκρινεν ἄξιον ἑαυτοῦ νὰ πραγματευθῇ γεγονὸς ἐλάχιστον παρουσιάξον ἐνδιαφέρον. Ἐξ ἅπαντος λοιπὸν ἔμπνευσις θεία ἐπενήργησεν καὶ ἐνέπνευσε τὸν ἱερὸν συγγραφέα νὰ συντάξῃ τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ μὲν διὰ νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν γενεαλογίαν τοῦ Λευρωτοῦ, ἐν ᾗ ἡ εὐσεβὴς Ροῦθ κατέχει ἐπίσημον θέσιν, τὸ δὲ διὰ νὰ παράσχῃ ἠθικὰς νουθεσίας καὶ παραινέσεις, ὡς λέγει ὁ μακάριος Θεοδώρητος, πρὸς τοὺς πιστοῦς. Ἡ ἱστορία τῆς Ροῦθ καθ' ἑαυτήν, λέγει, εἶναι ἐπωφελεστάτη διὰ τοὺς γιννώσκοντας νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἀμμιήτων εὐσεβῶν παραδειγμάτων πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν. Ταῦτα πάντα θὰ ἀποδείξῃ ἡ ἐπακολουθοῦσα ἐρμηνεῖα τοῦ ἱεροῦ κειμένου.

(Ἀκοουσιεῖ).

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ Ἡ ΦΕΒΡΩΝΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

«Ἄς ὑπάγωμεν νὰ τὴν ἴδωμεν, εἶπον οἱ δύο φίλοι καὶ ἀνέβησαν ταχέως τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας. Ἄμα εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον, εἶδον τὴν Φεβρωνίαν καθήμενην ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ πλησίον αὐτῆς σεβάσιμον ἱερέα παρηγοροῦντα καὶ ἐνθαρρύνοντα αὐτήν.

Ἡ Φεβρωνία ἀνεγνώρισε πάραυτα τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς, καὶ προσηλώνουσα τοὺς ἐσθεσμένους πλὴν ὠραίους αὐτῆς ὀφθαλμούς, ἐφαίνετο ὅτι διὰ τοῦ θλέμματός ἤθελε νὰ εἰπῇ πρὸς αὐτοὺς πολλὰ πράγματα. Ὁ Ἀλέξανδρος πλησιάζας αὐτήν «Ἀκριβή μου κόρη, τῆ λέγει, δὲν θ' ἀποθάνῃς· δὲν εἶναι ἀληθές; Θέλομεν πράξει τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως σὲ σώσωμεν». «Εἶναι περὶ τὸν ἀπεκρίθη ἡ Φεβρωνία, ὁ πατήρ μου μετέστη ἀπὸ τῆς προσαίρου ζωῆς εἰς τὴν αἰωνιότητα, καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγω ἐντὸς ὀλίγου εἰς συνάγησιν τῶν γονέων μου».

—Ἀλλὰ πῶς ἤξεύρεις ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν σου θὰ ὑπάγῃς εἰς τοὺς οὐρανοὺς;

—Πῶς τὸ ἤξεύρω; Εἰς καλὸς πατήρ καὶ μία καλὴ μήτηρ δὲν ἀπαύσιον οὐδέποτε τὰ τέκνα των καὶ οὐδέποτε ψεύδονται, ἰδίως τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου των. Οἱ τελευταῖοι λόγοι τῶν γονέων μου ὑπῆρξαν ἡ ὑπό-

σχέσις γῆς αἰωνίου ζωῆς, ἣν θ' ἀπολαύσω μετ' αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

—Παλιὰν, κόρη μου, νὰ ἠπατήθησαν. Πῶς ἠδύνατο νὰ σοὶ ὑποσχέσῃσι τὴν αἰώνιον ζωὴν; Μήπως εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν των νὰ σοὶ τὴν δώσωσιν;

—Ἄ, κύριε, ἐὰν εἴχετε ἀναγνώσει τὸ Εὐαγγέλιον, ἠθέλετε μ' ἐννοήσει. Δὲν δύναμαι νὰ ἐμιλήσω περισσότερο, ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, ὁ φίλος σας μ' ἐννοεῖ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ σας ἐξηγήσῃ τὴν ἰδέαν μου.

—Ἐννοεῖς τίποτε εἰς αὐτά; λέγει ὁ Ἀλέξανδρος, στραφεὶς πρὸς τὸν φίλον του.

—Νομίζω πῶς ἠγγόγησα καλῶς τὴν ἰδέαν τῆς Φεβρωνίας. Βεβαίως οἱ γονεῖς τῆς δὲν χαίρουσι τὸ δικαίωμα νὰ τῇ δώσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἀλλ' οὗτοι ἐθεβάσισαν αὐτὴν ὅτι ὁ Θεὸς χορηγεῖ τὴν αἰωνιότητα εἰς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσι καὶ πράττουσι ὅσα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου σου λέγει. Πᾶσα ἡ Ἰσραὴλ εἶναι πλήρης τοιούτων διαθεσάσεων. Ἡ Φεβρωνία λοιπὸν δὲν στηρίζει τοὺς λόγους αὐτῆς ἐπὶ τῶν γονέων τῆς, ἀλλ' εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ἔχει οὕτω, καλὴ μου κόρη;

—Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἴστατος σκεπτικὸς. Ἡ Φεβρωνία ἐξηγητικὴν ἐπιθύρησε τότε τοὺς ἐξῆς λόγους: «Μὴ φοβῆθαι τὸ μικρὸν ποιμνιον ὅτι ἠδύνατο ὁ Πατήρ ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν τὴν βασιλείαν.—Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τὸπον ὑμῖν καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τὸπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.»

Ἐν τῇ λέγειν ταῦτα τὸ πρόσωπόν τῆς ἔλαμψεν ἀπὸ χαρᾶν, ἐνῶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐξηκολούθει νὰ μένη πάντοτε σωτηρὸς καὶ σύννοος.

—Περίεργον! εἶπε στραφεὶς πρὸς τὸν φίλον του, πῶς ἡ μικρὰ αὕτη κόρη, ἣτις στερεῖται παντὸς πράγματος, νὰ εἶναι τόσο ἐντυχῆς, ἐνῶ ἐγὼ ἀπεναντίας νὰ εἶμαι τόσο δυστυχῆς;

—Τοῦτο προέρχεται, ἀπεκρίθη ἡ Φεβρωνία, διότι κατέχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὡ! ἀνοίξατε καὶ σεῖς τὴν θύραν τῆς καρδίας σας εἰς τὸν Σωτήρα, ὅστις κρούει, καὶ τότε θὰ εἰσθε ἐντυχῆς καὶ εὐχάριστοι.

—Ἀλλὰ πῶς κατώρθωσες νὰ δεχθῆς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

—Αὐτὸς μ' ἐξήτησε καλῶς τώρα ζητεῖ ὑμᾶς. Αὐτὸς ἔκρουεν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅπως κρούει καὶ εἰς τὴν ἰδικήν σας. Ἐγὼ ἤμωξ δὲν τὸν ἀπέκρουσα, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχθην μετὰ χαρᾶς, καὶ εἰς ἀμοιβὴν μοὶ ἔδωκε τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερίαν.

Ἡ Φεβρωνία ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐκοιμᾶτο.

—Ἐ! λοιπὸν φίλε μου, λέγει ὁ Θεόδωρος, ἐξακολουθεῖς νὰ ἐπιμένῃς εἰς τὰς ἰδέας σου καὶ νὰ λέγῃς ὅτι ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς εἶναι πράγματα φαντασιώδη καὶ ἀνύπαρκα;

—Ὅχι, ἀκριβέ μου Θεόδωρε, θὰ ἔδιδον ὅλην τὴν περιουσίαν μου, ἐὰν ἤμην εἰς τὴν θέσιν τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης.

—Δὲν ὀφείλεις νὰ δώσῃς τίποτε, ἀλλὰ πρέπει νὰ μεταβάλλῃς γνώμην καὶ νὰ μὴν ἀντιπράττῃς πλέον εἰς

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

—ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Πολλαχόθεν ακούομεν παράπονα ὅτι οἱ δίσκοι εἰς τὰς ἐκκλησίας κατέστησαν τόσον φορτικοὶ ὥστε καθιστοῦν τὰς ἐκκλησίας διὰ τοὺς πολλοὺς ἀπροσίτους. Δὲν ὑποθέτομεν ὅτι ἡ φορολογία ἢ μᾶλλον ἡ ἐπαιτεία τῶν δίσκων εἶναι τόσον φορτικὴ ἐν σχέσει μετὰ ἄλλα ἔξοδά μας ὥστε νὰ γίνεται τόσον δριμύτης λόγος περὶ αὐτῶν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον τὰ ἔξοδα τῆς ἐκκλησίας τὰ θεωροῦμεν τελείως περιττὰ καὶ φορτικά καὶ ἐν ᾧ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν καὶ πολλάκις διαφθορὰν ἐξοδεύομεν χιλιάδας δραχμῶν διὰ δὲ τὰ μέσα δι' ἧν θὰ ψυχαγωγήσωμεν τὴν ψυχὴν μας δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐξοδεύσωμεν οὔτε μίαν δεκάραν, εἶναι ἀνάγκη σύντονος καὶ ἐπιτακτικῆ νὰ παύσῃ τὸ ὄλεθρον τῶν πολλῶν δίσκων κακόν. Ἀλλοίμονον ἂν ἐξ αἰτίας τῶν δίσκων ἀραιούται τὸ ἐκκλησιαστικὸν τὸ ὁποῖον ἀτυχῶς ἀποτελεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀνάγκης, διότι οἱ πλοῦσιοι ἔγιναν μεγάλοι καὶ δὲν καταδέχονται... Ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλος τρόπος ἐξοικονομήσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν ἐκκλησιῶν ἀπαραιτήτων, ἂν ὁ εἰς δίσκος δὲν ἀρκεῖ ἢ ἐπὶ τέλους ἄς λείψουν τὰ στολίδια τὴν στιγμὴν ποῦ ἐξ αἰτίας αὐτῶν παύουν νὰ στολίζου τὰς ἐκκλησίας οἱ ἐκκλησιαζόμενοι.

—ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Πολύ ὀρθὴ εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου ἵνα οἱ κατάδικοι διατίθενται διὰ δημόσια ἔργα. Κατ'αὐ-

τὴν θεῖαν χάριν.

Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἔλεγε τίποτε, ἀλλ' ἦτο βεβουημένος εἰς σοβαροὺς συλλογισμούς. Ἐν τῇ μεταξύ τούτῳ ἐφθασεν ὁ Ἰατρός, καὶ χωρὶς νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἀσθενή, δι' ἐνὸς μόνοι βλέμματος, ὅπου ἐφανέρωκε τὴν ἀλήθειαν, ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἡ ἀναπνοὴ τῆς Φεβρωνίας ἦτο βραχεία καὶ διακεκομμένη. Ἦνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μετὰ φωνῆς ἀκαταλήπτου καὶ μετὰ μετάνοιαν εἰς τὰ χεῖλη ἐπρόφερε τοὺς αὐτοὺς λόγους, οὓς καὶ ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος: «Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ.» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς πάντοτε ἦσαν προσηλωμένοι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἡ πνοὴ εἶχε παύσει. Ἐκ τῆς Φεβρωνίας δὲν ἔμενε πλέον ἐπὶ τῆς γῆς εἰμὴ τὸ σκῆνος, τὸ δὲ πνεῦμα αὐτῆς ἀπέπτη εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἡ καρδιά τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶχεν ὑπερχειλῆσαι, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος μυρίων ἐντυπώσεων ἔπεσον αὐτομάτως κατὰ γῆς καὶ ἤρξατο προσευχόμενος καὶ ἐπικαλούμενος τὴν θεῖαν ἀντίληψιν.

Ὁ Θεόδωρος ἐπιωφελοῦμενος τῆς περιστάσεως ταύτης, ἀπέτεινε πρὸς τὸν Θεὸν ἑνθερμον δέησιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ διαφωτισμοῦ τοῦ φίλου του. Καὶ πράγματι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων στιγμῶν ἡ καρδιά τοῦ Ἀλεξάνδρου μεταβλήθη οὕτως, ὥστε ἔχει μόνον ἐνεκολληθῆ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλ' ἐγένετο ἑνθερμὸς ὁπαδὸς καὶ πιστὸς μαθητὴς τοῦ Σωτῆρος μας.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ)

τὸν τὸν τρόπον καὶ τὸ Κράτος καὶ οἱ φυλακισμένοι καὶ ἡ κοινωνία θὰ ὠφεληθοῦν καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς. Εἶθε νὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν ταχέως τὸ μέτρον τοῦτο. Εἶναι σημεῖον προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

—ΑΙ ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Εἶναι λίαν ἀποκαρδιωτικὸν τὸ θέαμα κατ' αὐτὰς μετὰ τὰς συχνὰς ἐνταῦθα ἀτυχῶς θανατικὰς ἐκτελέσεις. Δὲν θίγομεν τὸ ζήτημα ἂν ἐπιτρέπεται ἢ εἶναι σκοπιμὸς ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις ὡς παραδειγματίζουσα πρὸς σωφρονισμὸν ἢ ὑποκινούσα πρὸς νέα ἐγκλήματα κατ' ἀπομίμησιν διὰ νὰ ἀναδειχθοῦν νέοι ἥρωες κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ἐκτελέσεως. Τοῦτο εἶναι ζήτημα σπουδαῖον, καὶ ψυχολογικὸν χρῆσον χρόνου καὶ χώρου πολλοῦ. Θίγομεν ἀπλῶς τὸ ζήτημα ὅτι αἱ χιλιάδες τοῦ κόσμου αἱ κατατρωαννοῦμεναι τόσας ὥρας καὶ ἀπὸ ὀρθρου βαθέως μάλιστα ἵνα ἀτενίσουν ἕνα τυφεκιστὸν δὲν προδίδουν κληρότητα καρδίας καὶ πῶρωσιν συνειδήσεως; Ἐπιτρέπεται οἱ ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ δι' οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ παρουσιάξουν τὸ θέαμα τοῦ ὄχλου τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρῶν οἵτινες μετὰ τὴν αἰμοχαρίαν ἐπεδίωκον νὰ παριστανταὶ θεατὰ κατὰ τὰς ἀπαισίας μνήμης ταυρομαχίας καὶ μονομαχίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; Δὲν σημαίνει κατάπτωσιν καὶ τοῦ στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ ἢ τοιαύτη περιέργεια;

—ΟΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Οἱ διάφοροι φιλανθρωπικοὶ σύλλογοι ἐπ' ἐσχάτων ἐργάζονται λίαν δραστηρίως καὶ κοινωφελῶς. Ἰδίως ἢ μετ' αὐτοθυσίας δραστηριότητος ἦν ἀνέπτυσαν τὰ μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν «Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ» καταπλήσσει καὶ εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Εἰμεθα ὅμως τῆς γνώμης ὅτι πάντες οἱ Σύλλογοι οὗτοι, χωρὶς βεβαίως νὰ χάσουν τὴν αὐτοτέλειάν των καὶ αὐτενέργειάν των, νὰ συνεδέοντο καὶ συνηγάζοντο ἀναμεταξύ των ὑπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ὑψηλὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν ἵνα φαίνεται ὅτι τὸ πᾶν προέρχεται ἐκ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ταύτης εὐλογίαν, καθ' ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐξυψώνει λίαν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα συνδυάζεται ἡ ὕλική καὶ μετὰ τῆς πνευματικῆς φιλανθρωπίας. Ἄλλως τε καὶ ἐν τῇ Ἐνώσει ἔγκνεται ἡ δύναμις.

—ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

ὍΣΟΙ ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν εὐχαριστοῦνται καὶ ὠφελοῦνται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου ὀφείλου νὰ τὸ συνιστοῦν καὶ πρὸς ἄλλους διότι τοιοῦτοτρόπως προσφέρουν πολὺτιμον θετικὴν καὶ ἀρηνητικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς πολεμοῦντες οὕτω ἐμμέσως τὴν ρυπαρογραφίαν καὶ τὴν ἀθεΐαν. Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ φύλλου μας ἐνισχύει καὶ τονώνει τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν ἐπιτελέσει τοῦ προορισμοῦ τῆς. Ἐκτὸς τῆς ὕλικῆς φιλανθρωπίας ἡ Ἐνωσίς μας ἐξασκεῖ πρὸς παντὸς πνευματικὴν φιλανθρωπίαν ἐκδίδουσα καὶ δωρεὰν ἢ εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν διανείμουσα διάφορα βιβλία ἐπίκαιρα καὶ πολλαπλῶς ψυχοφελῆ τεύχη. Ἐπίσης διατηρεῖ θρησκευτικὸν ἀναγνωστήριον καὶ θρησκευτικὸν Κέντρον διὰ τοὺς νέους μας. Ὡστε καὶ ταῦτα μόνον ὑποθέτομεν εἶναι ἀρκετὰ ἵνα ἐνισχύηται καὶ διαδίδηται τὸ φύλλον μας ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐκδίδεται ὅσον ἐπιθυμοῦμεν συχνά.